

БЮЛЕТЕНЬ

ТОВАРИСТВА БУВШИХ ВОЯКІВ АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Січень 1956 року

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ !

Головна Управа Українського Військового Товариства вітає всіх Побратимів, членів нашої Організації, як теж все українське Вояцтво у вільному світі з Новим 1956 Роком і світлим празником Різдва Христового.

У ці святочні, традиційні дні бажаємо собі взаємно, щоби вони на чужині були вже останні. Щоби наступні сполучилися теж з Великим Святком визволення українського народу і його оновленої державності.

---oO---

ВІЙСЬКОВЕ СВЯТО В БЕЛЬГІЇ

Українські комбатанти в Бельгії відзначили урочисто в днях 11-12 вересня 1955 року в Льєжі "Свято Української Армії". На це свято, що було переглядом організованого комбатантського руху на терені Бельгії, прибув з Франції Голова нашого Товариства ген.-пор. Олександр Удовиченко, привітаний оваційно учасниками З'їзду.

Свято почалося Богослужбами в церквах обох наших віровизнань і молебнем на пам'ять всіх українських воєнків, що згинули на полі бою в обороні самостійності нашої Батьківщини. В Богослужбах взяли участь учасники свята з прапорами і почесною вартою.

Святочні збори, що відбулися опісля в одній з найкращих заль Льєжу, відкрив Голова Т-ва пор. Шрайтер, після чого цікавий і змістовний реферат відчитав секретар Т-ва сот. Бидловський.

В дальшому ході святочної програми говорив до зібраних Голова нашого Товариства ген. О. Удовиченко, який сьогодні очолює теж - після смерті ген. М. Омеляновича-Павленка - Європейську Федерацію Українських Комбатантів, підкреслюючи велике значення зорганізованого і дисциплінованого українського комбатантського руху на чужині.

Вітали незвичайно сердечно ген. Удовиченка : Голова Легіону ім. Симона Петлюри в Бельгії п. Куравський, а від молодого покоління - молода українська школярка, яка, передаючи генералові квіти, заявила : "Обіцяємо Тобі, що будемо вчитись в бельгійських школах, але ніколи не забудемо вчитись української мови і завжди будемо любити нашу Україну..." На привітання відповідав Голова нашого Товариства ген. О. Удовиченко.

Свято закінчилося спільною вечерею і товариською забавою до пізньої ночі.

Закінчуючи це коротке звітження, слід підкреслити, що свято Української Армії в Бельгії влаштували спільно наше Т-во разом з Легіоном ім. Симона Петлюри. Слід відзначити зразкову співпрацю і справжнє побратимство, які зв'язали тісно з собою членство обох Організацій, які на терені Бельгії творять окремі організаційні одиниці, але на практиці злилися в одну велику громаду українських комбатантів з різних бойових періодів та з різних національних українських територій, але овіяних одним духом взаємного зрозуміння і гарячої любови до великої ідеї Українського Війська в українській самостійній державі.

---oOo---

РІЧНИЙ КОНГРЕС ФРАНЦУЗЬКИХ КОМБАТАНТІВ

В дні від 10 до 13 червня 1955 року відбувся в Сабль д'Ольон у Вандеї Річний Конгрес Національної Федерації Французьких Комбатантів ім. Андре Мажіно, до якої належить також наше Товариство бувших Вояків Армії УНР у Франції.

В Конгресі взяли участь, як гості : міністр Військових справ та міністр б. Комбатантів, префект департаменту та низка видатних діячів зі світу політики та державної адміністрації. Українське Військове Товариство було репрезентоване делегатами Головної Управи, полк. О. Даниленком і В. Лазаркевичем та членами Т-ва, побратимами : Головецьким, Д-ром Ярошем і зв'язковим Т-ва в Ля Рошель, п. М. Дідиком, з прапором Т-ва.

В неділю 12 червня, після привітальних промов, які розпочав міністр б. Комбатантів, відбувся величезний похід всіх делегацій в супроводі численної маси місцевого населення та туристів, до пам'ятника поляглим, що віддали життя за Францію. В поході на почесному місці, в перших рядах делегацій, мав теж прапор нашого Товариства, документуючи своєю приявністю не лише братерство українських і французьких комбатантів, розпочате у спільній організації ще з 1927 року, - але теж пролиту кров наших комбатантів в обороні Франції підчас останньої війни в рядах французької армії і резистансу.

Члени української делегації, користуючись Конгресом, відвідали старі знайомства і поробили нові в провідних колах Французьких комбатантів, інформуючи їх про стан української визвольної акції так у Франції, як і в інших країнах західного світу.

---oOo---

ТРЕБА ДАТИ ВІДСІЧ ВОРОЖІЙ АЦІЇ

Останніми місяцями все більше наростає акція советських агентур у всіх країнах західного світу за повернення на "родіну" бувших примусових советських громадян та політичних емігрантів з підсоветських т.зв. сателітних держав. Ця акція проводиться не лише за поміччю спеціально для цієї справи спрепарованої преси, але в останніх часах все більше через насланих советських агентів, які на терені Франції наважуються вже навіть відвідувати українські родини та обіцянками або й погрозами намовляти їх до повороту.

Ціль цієї акції ясна : з одного боку, викликати серед українського населення на Нашій Батьківщині повне моральне заломання, доказуючи, що еміграція, визнаючи тривкість теперішнього стану у світі, вже склала зброю і вертається, а з другого боку - розложити саму еміграцію, розсіваючи серед неї підозріння і недовір'я одного до одного, створюючи атмосферу зради, шпигунства і морального терору. Проте ця акція в загальному не має ніякого успіху, бо, якщо на цілій західній європейській вільній території відповідають і повертаються дослівно о д и н и ц і , то це лише хлам, якого відплив можна сміло зарахувати до бажаних проявів відчищення української еміграційної атмосфери і можна лише вітати. Що торкається комбатантських організованих середовищ в Західній Європі, то ця чергова советська провокаційна затія не має взагалі ніяких успіхів. Стоючи у зв'язках з цими середовищами, ми не відмітили до тепер ні одного випадку добровільного повороту наших побратимів в цю країну неволі людського духа та зневаження людини, яку советські агенти називають правильно по московськи "родиною".

Одиною реакцією на цю советську диверсійну роботу серед членів комбатантських українських організацій є ціла низка листів, що їх отримує наша Головна Управа з виявами обурення і запитамі : " Хто дав мою адресу ?.. " Безумовно, адреси наших діяльних громадян та зокрема активних членів нашого товариства є на загал відомі цілій низці не тільки українських організацій та ще декому, хто цю реєстрацію не від сьогодні в рямцях своїх функцій переводив і переводить. Тому немає ніякої причини нервуватись. Хто виступав відкрито і чесно в обороні своїх українських національних прав та брав участь в українському громадському життю, той мусів рахуватись вже з самого початку української масової еміграції в Західній Європі з фактом, що його прізвище десь прописане і що ворог почав нас рахувати скоріше, заки ми самі себе організаційно оформили та по-рахували. Українська визвольна справа та її речники у вільному світі на те вийшли з Батьківщини під натиском ворожих сил, щоби діяти для України можливими засобами дальшої боротьби з окупантом. Тому нічого нам нервуватись та обурюватись. Найкращою відповіддю на советську провокацію - це відсилення тої цілої писаної і друкованої макулатури, на ту саму адресу, з якої прийшла. Агентів знову, що посмілюються навідати помешкання вільних українців на еміграції, слід рішуче випрошувати з хати та повідомляти французькі органи публічної безпеки про їхню роботу на даному терені, прохаччи охорони перед напастуванням людей у власній хаті.

Яка сильна й яка велика є небезпека існування українського активного громадянства у вільному світі, а зокрема зорганізованого українського комбатантського руху, - коли Москва, не зважаючи на

ЧЛЕНИ ВІЙСЬКОВОГО ТОВАРИСТВА ПОВИННІ ДАВАТИ УСІМ ПРИКЛАД У ВИКОНУВАННІ НАЦІОНАЛЬНИХ ОБОВ'ЯЗКІВ І ТОЧНО ВПЛАЧУВАТИ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОДАТОК !

величезні кошти, рішилася так широко розгорнути свою акцію т.зв. "возвращения на родину". Це ще один зайвий доказ актуальности укр. визвольної акції та її небезпеки для червоного окупанта на випадок остаточної і неминучої розправи вільного західнього світу з мряч-ним і тиранським червоним сходом.

З ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВОГО ТОВАРИСТВА.

СВЯТО ПОКРОВИ В ПАРИЖІ

Філія нашого Товариства в Парижі влаштувала 16 жовтня 1955 р.

Свято Покрови. В цей день відбулися в церквах обох віровизнань Богослуження, присвячені звеличенню цього святочного дня українського воєцтва. В навічер"я того дня, в суботу, 15 жовтня, відбулися урочисті сходи в приміщенні Українського дому при 13, рю Тен, в яких взяв участь, між іншим, Голова нашого Товариства, Віцепрезидент УНР, ген.-пор. О. Удовиченко та Голова Виконного Органу УНР ради побратим сот. С. Созонтів. Під час сходив удекоровано Залізним Хрестом за Зимовий Похід побратима Грицька Хоменка, підхорунжого Херсонської дивізії. Сходи, на яких промовляли, між іншим, генерал О.Удовиченко і сотник С.Созонтів, закінчилися спільною вечерею. Вечір пройшов в піднесеному і дружньому настрої численних присутніх членів Товариства.

СВЯТО ПОКРОВИ В ШАЛЕТІ

Українська Комбатантська Громада у Везін-Шалеті відсвяткувала 9 жовтня 1955 р. традиційний день Покрови,

- в якому крім чисельного місцевого членства філії нашого Товариства взяли теж участь члени Головної Управи Товариства з Парижу : Голова, Віцепрезидент УНР ген.-пор. О.Удовиченко, ген. секретар пор. Р.Голіян і скарбник, хор. В.Лазаркевич. В порядку святочних сходив зібрані обмінялися споминами нашої воєцької минувшини у періоді Визвольних Змагань та обговорювали всебічно успіхи і недомоги сучасного стану українських змагань за самостійну державність України. Зібрані тепло вітали виступ Голови Товариства, генерала О.Удовиченка, якого особистість і невпинна діяльність є цим твердим цементом, що в"яже монолітно не лише все членство нашого Товариства, але притягає український комбатантський рух в інших країних краінах вільного світу до спільної, об"єднаної акції українсь-

ЧЛЕНИ ВІЙСЬКОВОГО ТОВАРИСТВА НЕ ЗАБУВАЮТЬ СВОЄЧАСНО ВПЛАЧУВАТИ
СВОЇ ЧЛЕНСЬКІ ВНЕСКИ !

кого військового поготівля на фронті українського державного визволення.

ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН ЛИСТОПАДА
І БАЗАРУ В ЛІОНІ.

роковини Базару і Листопадового Зриву. Після молебня в пам'ять 359 героїв Базару, побратим о. Броконях Ростислав зворушливо пом'янув Упавших, підкреслюючи величезне моральне значення тої трагедії, що сталася історичним пам'ятником безмежної любови до Батьківщини. Побратим п. Попель і побратим п. Олійник висвітлили роль і значення Листопадового зриву, а побратим В. Малюк продеклямував вірш: "Листопад". Історичне наświetлення ролі і значення Базару дав побратим п. Петро Попель, після чого пані Дяченко зворушливо віддеклямувала "Базар". Програма перепліталася виступами дуже доброго хору під диригентурою побратима П. Попеля.

ЮВІЛЕЙ ЗАСЛУЖЕНОГО ВІЙСЬКОВИКА.

Члени філії Українського Військового Товариства в Греноблі вкупі з членством УГОіки відсвяткували дружинніми сходами дня 3 липня 1955 р. 60-річчя свого Голови і уповноваженого Головної Управи Українського Військового Товариства на Округу Гренобль-Ізера п. Л. Токайла. Наш побратим п. Токайло, ще довгі роки до останньої війни стояв завжди у перших рядах організаторів нашого Вояцтва на еміграції у Франції і придбав собі своєю відданістю для нашого Товариства, простолінійністю й хрустальністю характеру, загальну симпатію. Головна Управа Товариства, відзначаючи зокрема на цьому місці Ювілей заслуженого діяча і вірного Побратима, складає пор. Токайлові щирі побажання кріпкого здоров'я і дальших успіхів так особистих, як і на полі громадсько-організаційної праці.

КАСОВИЙ ЗВІТ ВІЙСЬКОВОГО ТОВАРИСТВА.

На 1 січня 1955 року було в Касі Товариства - 131.550 фр.
поступило по 31.X.1955 р. 99.955 фр.

Витрачено :

В часі від 1 січня 1955 року - 31.X.55 р. : 60.709 фр.
залишилося на 1.XI.55 р. 170.796 фр.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС :

Василь Мантуляк

Народжений в с. Мінківці на Поділ Підхорунжий 3-ої Стрілецької Залізної Дивізії, помер на 52-му році

життя в Рубе, на півночі Франції, і там же похований. Покійний належав до активних членів нашого Товариства і заслужився в його організаційній розбудові вже з перших років його заснування. Залишив дружину і дорослих вже дітей.

Складаючи вияви глибокого співчуття Родині Покійного, відзначаємо його передчасну смерть, як болочу втрату тех для організованого українського комбатантського руху у Франції. Вічна Йому Пам"ять.

.....

Дмитро Шинкарук

Народився 10 червня 1899 року в с. Тавижня, Кам"янець-Подільського повіту, б. гарматчик бригади Алмазо-

ва, відзначений хрестом Симона Петлюри, член Українського Військового Товариства у Франції - Філія в Ліоні - помер 19 листопада 1955 року у Ліоні. Похорон відбувся 22.XI.1955 р. на кладовищі в Ст. Прьєст.

В особі Покійника втратили ми вірного комбатантській ідеї Побратима. В.Й.П.

.....

Дмитро Проців

Народився 1900 р. в Тернопільщині, Зах. Україна. Б. стрілець XII курія, 4 Золочівської Бригади, I Кор-

пусу Української Армії, активний член Українського Військового Товариства у Франції. Помер 5 жовтня 1955 р. в Солянкур коло Сошо, департамент Дуб.

В особі Покійного наше Товариство втратило одного зі своїх найбільш активних членів. Фронтний вояк, поніс зі собою на еміграцію фронтного духа. Він розумів, що тяжке життя на чужині це не лише коначність втримання фізичного існування свого і своєї родини, але теж фронтова боротьба за ідею визволення українського народу мирними шляхами об"єднання сил, пропаганди і підтримки українського національного проводу на еміграції. Дмитро Проців був одним з найбільш відданих збірщиків Національного Податку на цілі Українського Державного Центру. Стояв на становищі, що українській комбатантський організований рух на чужині має бути здисциплінованою базою для Українського Державного Центру серед широких мас української еміграції, має бути цементам що ці маси еднає, має поборювати всі течії розкладу та світити прикладом чесности, вірности та готовност на службі теперішньої епохальної боротьби на шляху до визволення і самостійної державности. В.Й.П.

НА ПАМ'ЯТНИК АДМІРАЛОВІ О. САВЧЕНКО-ВІЛЬСЬКОМУ.

Еже минув більше як рік від того часу, як поховано в чужу землю на кладовищі в Абондані Адмірала О. Савченка-Вільського. Заслуги Покійного широко відомі не тільки членам Військового Товариства, їх знають всі українські патріоти на еміграції.

Кожний культурний народ шанує своїх Мертвих. Нація творить пов'язаність мертвих, живих і ненароджених. Без такого зв'язку нема традиції, нема нації. Тому обов'язком українців є плекати традицію, плекати пам'ять наших Мертвих. Одним з основних вимог плекання цієї традиції є утримування могил наших заслужених діячів.

На могилі Адмірала О. Савченка-Вільського нема пам'ятника. Члени Військового Товариства не сміють допустити до того, щоб на могилі українського адмірала не було пам'ятника. Цього не сміє бути. Нашим обов'язком є поставити гідний пам'ятник на могилі Адмірала. Кожний член нашого Товариства повинен дати свою частину на пам'ятник на могилі нашого заслуженого Адмірала.

Просимо всіх побратимів висилати пожертви на пам'ятник на могилі Адмірала О. Савченка-Вільського на поштовеkonto Головної Управи, зазначаючи, що гроші призначені на пам'ятник. Кожний побратим покаже свою жертвою, що ми вміємо шанувати нашу національну традицію.

Поштовеkonto Головної Управи : PARIS с.с. 7 561-74 L'UNION DES A.C. UKRAINIENS EN FRANCE SARL - 24 rue de la Glaciere PARIS 13e.

---oOo---

ВНЕСКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ПОДАТКУ.

Пригадуємо нашому членству, що внесок Національного Податку на 1955 рік вплинув до тепер до каси Товариства у просто компромітуючій кількості. Тоді коли в минулому році цих внесків було на загальну суму 37.900 фр. - цього року не сплачено навіть десятої частини цієї суми. Наше членство було завжди до тепер прикладом жертвності на цілі Українського Державного Центру, і це незрозуміле запізнення внесків вважає Головна Управа занепокоючим проявом упадку громадсько-політичного духа серед членів нашої організації.

Кожному з нас ясно, що не можемо допустити до власної компромітації. Кожний з наших членів, читаючи ці слова обіжника, хай перевірить себе і запитає, чи може він допустити до такого занедбаня свого національного обов'язку. Не відкладаючи, призначайте зараз же відповідну до своїх заробітків суму на Національний Податок і відсилайте її негайно до каси Товариства, зазначаючи на мандаті призначення. Для пересилки грошей можна використати теж поштову складанку (переказ), яку долучуємо до цього обіжника для пересилки членських внесків. Головна Управа Товариства вимагає категорично від Вас виконання теж Ваших громадсько-політичних обов'язків, що є мірилом Вашої свідомості та вояцької дисципліни.

ТОМБОЛЯ УГО.

Українська Громадська Опіка у Франції організує в зимі 1955-1956 року томболю, прибуток з якої призначений на допомогову діяльність цієї організації. Томбольні квитки вже є в розпродажі, їх можна набути в централі УГО в Парижі або в Управах Філій УГО, або в уповноважених представників. Ціна одного квитка 100 фр. Головні виграші такі : золотий годинник, фотоапарати, патефони і багато інших цінних предметів. Наше членство повинно підтримати цю корисну імпрезу братньої нам організації, якої заслуги на громадському полі є всім відомі.

ЗМІНА АДРЕСИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ НАШОГО ТОВАРИСТВА

Повідомляємо все членство, що осідок Головної Управи Українського Військового Товариства у Франції перенесений з днем 15 грудня 1955 року до будинку при вул. Тен ч.13, Париж 12. Вслід за цим просимо надалі всю кореспонденцію по справах Товариства посилати виключно на цю адресу : Association des Anciens Combattants Ukrainiens en France, 13, rue Taine, Paris 12°.

---oOo---

ПЕРЕСИЛКА ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ І НАЦІОНАЛЬНОГО ПОДАТКУ.

До цього випуску Бюлетеня долучаємо поштові мандати для пересилки членських внесків і Національного Податку. Ні один мандат не сміє бути невикористаний. Маючи сповнити свій організаційний і національний обов'язок, - сповнійте його по вояцьки, негайно, не відкладаючи на пізніше, щоби те "пізніше" не розплинулося опісля у соромному відчуженні моральної провини посталої з лінивства духа та з прикритої свідомості занедбаного обов'язку. Український Комбатант своїх обов'язків не занедбує.

КНИЖКОВИЙ ВІДДІЛ.

Зенон Стефанів : "Українські Збройні Сили 1917-21 рр." Частина I.
(Доба Української Центральної Ради і Гетьманату)
Видавництво СУБ-у.

ТОВАРИСТВО В. ВОЯКІВ АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ У ФРАНЦІЇ
ASSOCIATION DES A.COMBATTANTS UKRAINIENS EN FRANCE - SARL -
13, rue Taine, Paris 12°
